

C.S.A.R.

Ook al is de werkvloer van een parate eenheid niet direct het toonbeeld van poldermodel en babbeltcultuur, gepraat wordt er wel degelijk. Tijdens twee gesprekken - eentje met een officier logistiek, de andere met een Forward Air Controller - werd een inzetoptie van het Korps Commandotroepen verondersteld die ik u niet wil onthouden. In deze optie luidt de stelling: *"De Nederlandse staat moet met een onderdaan van de Staat der Nederlanden omspringen als ware hij een kind van de Koningin."*

Zoals we ter leniging van grote branden gebruik maken van luchtmachthelikopters (zoals op 4 juli bij een cacaoloods in Zaandam en op 3 augustus bij een loods in de buurt van Groningen), zo moeten we ook kunnen gebruik maken van de kennis en vaardigheden van het KCT.

Commando's zijn bijvoorbeeld uit het goede hout gesneden om neergeschoten vliegers achter vijandelijke linies te redden. Om Nederlanders, onder wie bijvoorbeeld ambassadepersoneel, in brandhaarden of bij gijzelingsacties te bevrijden en te evacueren. Een andere taak is speciale verkenningen, waarbij bijvoorbeeld belangrijke militaire en civiele doelen verkend en geanalyseerd kunnen worden. Combinatie van beide taken is dus typisch iets voor deze speciale eenheid.

Zo'n reddingsactie in een gevechtssituatie wordt CSAR genoemd: Combat Search And Rescue . Bekendste voorbeeld is dat van de Amerikaanse F-16-vlieger kapitein Scott O'Grady die op 2 juni 1995 boven Bosnië werd neergeschoten en zes dagen later door ingevlogen Amerikaanse mariniers werd gered uit door Serviërs gecontroleerd gebied.

Om het bestaansrecht van de Nederlandse commando te verantwoorden en in de ogen van de publieke opinie op te krikken, zou het niet verkeerd zijn groene baretten in te vliegen om Nederlandse onderdanen te redden. Zo'n Nederlander kwam onlangs vrij na een zes maanden durende gijzeling in Algerije en Mali: Arjen Hilbers. Een gewone Nederlander. Géén VIP, niet iemand van het Koninklijk Huis, geen ambassadeur, consul of hoge militair. Gewoon een gewone Nederlander zoals er 16 miljoen in Nederland passen. Zestien miljoen onderdanen met wie de Staat der Nederlanden moet omspringen als zijnde kinderen van de Koningin.

Er wordt nog zo'n 'gewone' Nederlander in den vreemde gegijzeld: Arjan Erkel. De medewerker van Artsen zonder Grenzen in Dagestan, een autonome deelrepubliek binnen de Russische federatie, werd ruim een jaar geleden, op 12 augustus 2002, ontvoerd. Nu kunnen we met zijn allen aannemen dat Arjan dood is, maar *"Assumption is the mother of all fuck-ups"*.

Dat doen we dus niet.

In dit verband kunnen we aandragen dat Arjan een onderdaan van Nederland is, een spreekwoordelijk *"kind van de Koningin"*, en dat wij er dus alles aan moeten doen om deze

onderdaan weer in Nederland te krijgen. Daartoe wordt op diplomatiek en politiek niveau zonder enige twijfel een hoop gedaan waar ik geen kennis van kan nemen, maar denken ze ook aan de inzet van het KCT? En hoe stel ik me dat voor?

Premier Balkenende vraagt president Poetin of hij akkoord gaat met de inzet van Nederlandse commando's op Dagestaans grondgebied. Zegt hij ja, dan gaan één of meer ploegen op de uitkijk of ze Arjan kunnen vinden. Uitvalsbasis voor deze speciale operatie is dan Machatsjkala, de hoofdstad van Dagestan, waar tijdelijk een afgezant van de Nederlandse ambassade in Moskou wordt gedetacheerd. Zodra Arjan is ontdekt, wordt Poetin gevraagd of het Russische leger in actie wil komen om hem te bevrijden of, als dat niet kan of mag, of de Roosendaalse commando's deze opdracht op zich mogen nemen. Mocht Arjan na een bepaalde termijn niet worden gespot, of worden de commando's al te vaak als Special Forces herkend, wordt de operatie in het belang van alle partijen subiet afgebroken. Einde scenario.

Helaas ken ik niet alle politieke en militaire implicaties van zo'n CSAR-actie. Daarnaast is dit een hypothese, hoezeer familie, vrienden en collega's van Arjan Erkel anders wensen. En tot slot is aanname de moeder aller missers. Dat kan ik niet vaak genoeg herhalen.

23 augustus 2003.